

Forhandling

Egon Jensen (S):

Jeg sagde ved første behandling, at vi var tilhængere af så meget beboerdemokrati som overhovedet muligt, selv om vi satte spørgsmålstegn ved, hvor hensigtsmæssigt lovforslaget var. Men nu har man stillet et ændringsforslag, der går ud på, at klager i udlejnings-ejendomme, hvor der i henhold til lejeloven er adgang til at oprette beboerrepræsentation, ikke kan indgives af den enkelte lejer, men skal indgives af en beboerrepræsentation. Det var noget af det, jeg sagde vi ville gå ind for ved første behandling, og da vi altid står ved, hvad vi siger, kan vi stemme for ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2 og en ny affattelse af § 3 og § 3 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Forespørgsel nr. F 24:

Forespørgsel til ministeren for kulturelle anliggender:

»Hvad agter ministeren at gøre for under de bebudede nedskæringer på kulturministeriets budget at sikre bredde, kvalitet, alsidighed og aktualitet i kulturtilbuddene til børn og voksne, og hvorledes vil ministeren sikre kunstnere, arkitekter og kulturformidlere gode arbejds- og uddannelsesmuligheder?«

Af Ingerlise Koefoed (SF), Marianne Bentsen-Pedersen (SF), Alice Faber (SF) og Ebba Strange (SF).

(Forespørgslen anmeldt 13/4 83. Fremme af forespørgslen vedtaget 19/4 83).

Begrundelse

Ingerlise Koefoed (SF):

På finansloven står der årligt på kulturministeriets budget et beløb på mellem 1½ og 2 mia kr. Det svarer til omkring 0,8 pct. af det samlede statsbudget. Af de penge skulle kulturministeren, hvis det ikke var blevet forhindret, i år spare 1 pct., dvs. 9,3 mill. kr.; i 1984 skal der spares 2 pct., dvs. i 1983-kroner 26,9 mill. kr., i 1985 4 pct., dvs. 45,9 mill. kr., og i 1986 6 pct., dvs. 68,5 mill. kr.

Sammenlignet med de tal, der nævnes, når der tales om besparelser på f.eks. det sociale område, ser tallene beskedne ud. Men kulturministeriets budget er også uhyre beskedent, og der er mange små institutioner og mange lovbundne områder, for hvilke en besparelse på 1 mill. kr. eller mindre endnu kan være temmelig skæbnesvanger. Dertil kommer, at en del af besparelserne på det statslige område smitter af på kommunernes og amtskommunernes budgetter og ganske givet også forhindrer igangsætning af nye initiativer, der kunne være intentioner om i noget af lovgivningen.

Som blot et enkelt eksempel kan man spørge, hvordan man forestiller sig filmdistributionen forbedret, sådan som det vel egentlig lå i revisionen af filmloven sidste år, hvis der overhovedet hverken statsligt eller kommunalt sættes penge af til oprettelse af forsøg med videografer eller samarbejde mellem små biografer. De statslige besparelser kan have direkte virkninger på de kommunale budgetter – det ses jo klart af de foretagne bloktilskudsreduktioner, som også har haft virkning på kulturområdet – og de kan derudover inspirere kommuner og amter til at tage de kulturpolitiske områder mindre højtideligt. Sparekniven i kommunerne har faktisk skåret dybt ind i f.eks. teateraktiviteter, interessegruppevirksomhed, idræt og bibliotekstilbud.

Kulturministeren har af og til udtalt, at hun ikke bryder sig om bevidstløse besparelser, men kunne ønske at friholde nogle områder og så til gengæld spare mere på andre.